

Den Foranstaltning, som nogle i det paagældende Øjeblik stillede sig tvivlende over for, men som man nu fra det aldeles overvejende Flertal af det danske Folks Side betragter som en selvfølgelig og absolut gavnlig og nødvendig Ting. Stauning havde dengang Danmarks hele Vel for Øje. Vi vil i Dag vide ham Tak derfor.

I Danmarks politiske Historie vil Staunings Navn komme til at indtage en fremskudt Plads. Og det vil komme til at staa som mejslet i Granit.

Som venlige Tanker og lønligt Haab fra de tusind Hjem fløj til Bispebjerg Hospital i de kritiske Dage under Staunings Sygeleje, saaledes gaar nu sorgfyldte Tanker til den afdødes Baare. Og i Tankerne lægges Blomst ved Blomst paa Staunings Kiste. Der er Landesorg i Danmark. Alle bøjer Hovedet i Taknemmelighed mod ham, der gik bort. Hvor havde vi undt ham at faa Lov til at opleve den Dag, da Danmark paa ny bliver frit og selvstændigt.

Stauning var Kongens loyale Raadgiver. Folkets trofaste Tillidsmand.

Stort har vi ejet i Thorvald Stauning. Stort har vi mistet ved Tabet af ham.

(Tingets Medlemmer paahørte staaende Formandens Mindetale.)

Formanden: Jeg har modtaget følgende Skrivelse:

„Statsministeriet.

København, den 4. Maj 1942.

Jeg tillader mig herved at anmode Hr. Formanden om at ville meddele Folketinget, at det, efter at Statsminister Th. Stauning den 3. Maj d. A. er afgaaet ved Døden, har behaget Hans Majestæt Kongen ved allerhøjeste Resolution af 4. Maj d. A. at udnævne undertegnede konstituerede Statsminister, Finansminister Vilhelm Buhl til Statsminister og at bifalde, at der i øvrigt ikke sker nogen Ændring i Ministeriets Sammensætning.

V. Buhl.

Holck.

Formanden for Folketinget.“

Jeg giver nu Ordet til den højtærede nye Statsminister, som har ønsket at fremsætte en Udtalelse.

Statsministeren (V. Buhl): Efter Statsminister Staunings Død er det ved kgl. Resolution af 4. Maj overdraget mig at beklæde Posten som Statsminister. Der er ikke derudover sket nogen Ændring i Ministeriets Sammensætning, og Statsminister-skiftet vil hverken udadtil eller indadtil medføre nogen Ændring i den hidtil førte Politik.

Grundlaget for denne Politik har været det paa Rigsdagen mellem fem Partier be-

staaende Samarbejde, og Regeringens Bestræbelser vil fortsat gaa ud paa at opretholde og videreføre dette Samarbejde efter de Retningslinier, som hidtil er fulgt. Dette har for den ydre Politik Vedkommende fundet Udtryk i den Udtalelse, som allerede er fremsat af Regeringen, og hvori er fremhævet de betydningsfulde Opgaver, som vort Land her er stillet over for.

Hvad den indre Politik angaar, vil Maalet fortsat være at samle Nationens Kræfter om den Indsats, som paa saa mange Omraader kræves for at modstaa Tidens Vanskeligheder. Den første Betingelse for, at dette fremdeles skal lykkes, er den, at Ro og Orden opretholdes, og at der fra alle Sider vises en besindig og loyal Optræden.

Selv om de forhaandenværende økonomiske og erhvervsmæssige Muligheder udnyttes i fuldt Maal, vil det ikke kunne undgaas, at alvorlige Forstyrrelser indtræder, og at Ofre maa bringes af alle Dele af Befolkningen. I Bestræbelserne for at opnaa en rimelig og forsvarlig Fordeling af Byrderne vil det som hidtil være en Hovedopgave for Regeringen at sikre Befolkningen de nødvendige Livsforhold, at holde Priserne i et roligt Leje og i det hele at fastholde Stabiliteten i vort Lands økonomiske Forhold, ligesom ogsaa Beskæftigelsesproblemet stadig vil paakalde Regeringens levende Interesse.

Det er ikke Hensigten her at gaa i Enkeltheder med Hensyn til det politiske Arbejde. Formaalet med min Udtalelse er at fremhæve Kontinuiteten i den Poli-